

[Svend Aage Jensen]

– hvad der måske kan komme på tale på et tidspunkt – en ændring af strafferammerne i straffeloven. Vi har set adskillige højesteretsdomme inden for de senere år, hvor strafferammen er udnyttet fuldt ud med de 10 års fængsel, og jeg kan levende forestille mig, at vi i fremtiden kan komme til at stå over for langt alvorligere narkoforbrydelser. Så står vi i en situation, hvor strafferammen er udnyttet, og hvor der ikke er plads til en yderligere differentiering. Derfor vil vi i Venstre, når det bliver aktuelt, kunne støtte en forhøjelse af strafferammen. Jeg minder her om, at Norge, så vidt jeg husker, har en strafferamme på 20 eller 21 år. Noget lignende vil vi i Venstre være helt med på.

Med disse bemærkninger må jeg afvise at støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Vi står her med et Fremskridtsforslag, hvor Venstres ordfører kommer med helt gratis bemærkninger om vore strafferammer i øvrigt. Det, der bringer mig på talerstolen, er, at ministeren, fornemmer jeg, på regeringens vegne af de grunde, som ministeren gav i sin tale, afviste dette forslag. Så hører vi Venstres ordfører udtrykke velvilje over for indholdet i Fremskridtspartiets forslag, som det blev fortolket af Venstres ordfører: en højere strafferamme og yderligere politisamarbejde, også gerne mere udvidet end det, den konservative ordfører nævnte om det bestående politisamarbejde. Kan vi betragte det som opposition i regeringen?

Jeg synes ikke, det er det rette tidspunkt at komme i den diskussion, og jeg synes, det er nogle gratis synspunkter, som Venstres ordfører kommer med i denne debat.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensen (V):

Nu er det jo heldigvis ikke hr. Erling Christensen, der skal bestemme, hvad Venstres ordfører skal mene om dette emne. Jeg har tilkendegivet, at jeg havde sympati for intentionerne bag Fremskridtspartiets forslag, og det forhindrer mig ikke i – efter at have afvist det – at gå ind i, at vi står over for en så organiseret kriminalitet, at vi allerede på nuværende tids-

punkt i Venstre vil markere, at vi gerne vil støtte en forhøjelse af strafferammen, når dette bliver aktuelt. Og vi støtter og har altid støttet et meget effektivt og udvidet internationalt politisamarbejde, så der er ikke noget overraskende i det.

Ebba Strange (SF):

For lige at blande mig i den sidste debat: Der står faktisk ikke en lyd i dette forslag om, at man skal hæve strafferammerne. Tværtimod står der, at Fremskridtspartiet gerne vil tilbyde behandlingsdomme i stedet for fængselsdomme. Så der sker i hvert fald en overfortolkning af forslaget, men derfor har man da selvfølgelig lov at sige, hvad man vil fra denne talerstol, hvis det ellers handler om dagsordenspunktet.

Jeg skal sige på SF's vegne, at vi ikke støtter forslaget. Der er ingen tvivl om, at folk, der handler med narke, foretager deres afvejninger, vurderer, hvor der er et marked, hvor der er efterspørgsel, hvilke omkostninger der er forbundet med at sælge på et givet marked, ligesom en hvilken som helst anden handlende og sælger gør over hele kloden. Man vurderer, hvilke omkostninger der er forbundet med at sælge denne vare til den kundekreds, der nu er på det givne sted, og til omkostningerne hører naturligvis risikoen for opdagelse og risikoen for en straf af en eller anden størrelse. Det er givet, at dette marked fungerer ligesom alle mulige andre markeder.

Når vi siger nej i SF, er det, fordi vi synes, der må være en grænse for, hvad vi skal harmonisere. Vi synes i forvejen, at man går for vidt med harmoniseringen, og foreløbig siger vi altså, at de danske strafferammer aftaler vi i det danske Folketing og ikke i EF.

Sonja Albrink (CD):

Narkoproblemet bliver stadig større og større rundt om i verden og også i Danmark. Så sent som i går kunne man læse i dagspressen, at der igen var kokainfangst i Københavns Lufthavn. En kriminalinspektør har endda udtalt, at narke åbenbart vælter igennem lufthavnen for øjeblikket. Det er ikke nye oplysninger.

Formålet med Fremskridtspartiets beslutningsforslag er efter CD's opfattelse at sende et signal ud om, at vi må se, om vores retssystem og vores strafferammer er gode nok. Det